

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

แม้ในสังคมไทย หน่วยราชการหรือองค์กรต่าง ๆ ที่ใช้อำนาจในการดำเนินการต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี จะมีอยู่หลายองค์กร แต่ตำรวจนับเป็นองค์กรสำคัญที่การใช้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ให้บรรลุวัตถุประสงค์ มีผลกระทบต่อใกล้ชิดกับประชาชนส่วนรวมมากที่สุด ดังที่ได้กล่าวแล้วว่า ตำรวจ คือผู้ใกล้ชิดประชาชนมีหน้าที่สำคัญในการรักษาความสงบเรียบร้อย รักษาและบังคับใช้กฎหมาย ดังนั้น การใช้อำนาจของตำรวจจึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจติดตาม และตรวจสอบเป็นอย่างยิ่งว่าได้กระทำไปเพื่อวัตถุประสงค์อย่างไร และมีวิธีการใช้อำนาจที่มีอยู่นั้นอย่างไร กับทั้งยังต้องมีการตรวจสอบว่าตำรวจได้ใช้วิธีการแห่งการใช้อำนาจไปในทางใด อยู่ในขอบเขตของกฎระเบียบที่มีอยู่หรือไม่ อย่างไร

ผลการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ แม้จะใช้ระยะเวลาและขอบเขตที่ไม่กว้างขวางนัก แต่ยังพอสรุปความคิดเห็นของประชาชนต่อการใช้อำนาจของตำรวจได้เป็นอย่างดี โดยกลุ่มประชากรวิจัยในเรื่องนี้ ได้แก่ ประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร ซึ่งนับเป็นพื้นที่ ๆ มีความเจริญทางด้านต่าง อย่างมาก ประชาชนส่วนใหญ่เป็นคนมีความรู้ มีแนวคิดที่จะตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจมากขึ้นตามหลักการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ต่างจากประชาชนในชนบทที่ยังคงแนวความคิดขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมในเรื่องอำนาจของข้าราชการที่มีอำนาจเหนือประชาชน ทั้งนี้จากการศึกษาวิจัยพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการทำงาน และการใช้อำนาจของตำรวจเป็นไปในทางเปิดเผย กล่าวคือ กล่าวแสดงออกความคิดเห็นอย่างเต็มที่ ทำให้ได้ข้อมูลในการศึกษาวิจัยอย่างมาก ข้อมูลจากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ หากจะอธิบายรายละเอียด โดยเปรียบเทียบกับแนวความคิดเรื่องอำนาจใน “เจ้าผู้ปกครอง” ของ มาคิอาเวลลี สามารถอธิบายได้ดังนี้

จุดประสงค์ในการใช้อำนาจของ ตำรวจ

โดยหลักทั่วไปแล้วการใช้อำนาจของตำรวจย่อมเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์หลักในการปฏิบัติหน้าที่อันได้แก่

- 1)การรักษาความสงบเรียบร้อย ปราบปรามโจรผู้ร้ายตรวจตราป้องกันไม่ให้เกิดเหตุร้าย และจับกุมตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ
- 2)รักษาและบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดทางอาญา และดำเนินการกับผู้ที่จะผิดกฎหมาย
- 3)การบำบัดทุกข์บำรุงสุขของประชาชน ช่วยเหลือให้ความปลอดภัยแก่ประชาชนทั้งในด้านทรัพย์สิน ชีวิต และร่างกาย
- 4)ดูแลและรักษาผลประโยชน์ของสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมเป็นเวลานาน

จากผลการสำรวจจะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อวัตถุประสงค์ในการใช้อำนาจของตำรวจ มีความเห็นไปในทางเดียวกัน กล่าวคือ ประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่า ตำรวจ ได้ใช้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อนตนเองหรือพรรคพวก ขณะเดียวกัน ประชาชนก็เห็นด้วยว่าตำรวจได้ใช้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อองค์กรตำรวจ , ใช้อำนาจปฏิบัติหน้าที่เพื่อประเทศชาติ และใช้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อส่วนรวมของสังคม ข้อมูลเหล่านี้มิได้ชี้ให้เห็นว่าข้อมูลมีความขัดแย้งกัน เพราะโดยทั่วไปแล้วหากมีผู้พบว่าได้กระทำเพื่อตนเองแล้ว จะไม่กระทำเพื่อสิ่งอื่นอีก แต่ข้อมูลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ชี้ให้เห็นว่า การใช้อำนาจในการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจนั้น ได้กระทำเป็นขั้นตอนมีลำดับความสำคัญในการใช้อำนาจปฏิบัติหน้าที่ โดยก่อนอื่นตำรวจจะปฏิบัติหน้าที่เพื่อนตนเองหรือพรรคพวก ซึ่งว่าไปแล้วก็มีใช้สิ่งที่ผิด เพราะมาคือเวลาก็ได้ชี้ให้เห็นแล้วว่า คนส่วนใหญ่ที่มีธรรมชาติที่เห็นแก่ตัวและรักผลประโยชน์ส่วนตัวมากเกินไปกว่าที่จะสละเพื่อคนอื่นได้ง่าย ๆ ถ้าไม่จำเป็น ดังนั้นการที่ประชาชนส่วนใหญ่เห็นตำรวจว่าทำเพื่อตนเองหรือพรรคพวก จึงมิได้ขัดต่อหลักการใด ๆ

คนทั่วไปมักมองกันว่า แนวความคิดของมาคิอาเวลลีเป็นแนวคิดที่เจ้าผู้ปกครองจะต้องกระทำเพื่อตนเอง ซึ่งเจ้าผู้ปกครองนี้ก็คือรัฐในเวลาเดียวกัน แต่แท้ที่จริงแล้วความเป็น Machiavellian มิได้จำกัดอยู่แต่เพียงนั้น ยังสามารถเบี่ยงเบนออกไปได้อีกมากมาย ดังเช่นในกรณีการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ จะเห็นได้ว่า เป็นการเบี่ยงเบนความเป็น Machiavellian ในระดับหนึ่ง กล่าวคือ ความเป็น Machiavellian ของตำรวจมิได้อยู่ที่หลักทั่วไปของมาคิอาเวลลีที่เป็นการใช้อำนาจปฏิบัติเพื่อรัฐหรือส่วนรวม หากแต่การกระทำของตำรวจ ได้กระทำเพื่อตนเองหรือพรรคพวกเป็นหลัก ขณะเดียวกันก็ได้กระทำเพื่อองค์กรตำรวจ ประเทศชาติ และเพื่อส่วนรวม ของสังคมด้วย ดังจะเห็นได้จากผลการศึกษาวิจัยให้ผลความคิดเห็นของ ประชาชน ต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจอยู่ในอัตราที่ไม่ต่างกันมากนัก หากแต่มีการจัดลำดับกันอย่างเป็นระบบ ดังที่ได้กล่าวแล้วว่า อันดับแรกเป็นการกระทำเพื่อตนเองให้ได้รับผลประโยชน์ที่จะสามารถอยู่ในสังคมได้จากนั้นจึงเป็นการกระทำเพื่อองค์กรที่ตนทำงานอยู่ เพื่อให้องค์กรอยู่รอด อันจะส่งผลมายังตนเองให้สามารถทำงานอยู่ในองค์กรได้ต่อไป จากนั้นจึงคิดถึงประเทศชาติเพื่อให้มีความมั่นคงจนส่งผลให้องค์กรมีความเข้มแข็งอยู่รอด แล้วจึงคิดถึงส่วนรวมของสังคม ซึ่งนอกจากจะหมายถึงส่วนรวมในประเทศแล้วยังหมายความรวมถึงสังคมส่วนรวมของโลกนี้ เพื่อให้อยู่กันได้อย่างมีความสุข

เมื่อพิจารณาตามหลักการ “เจ้าผู้ปกครอง” ของ มาคิอาเวลลี แล้ว สามารถพิจารณาได้เป็น 2 กรณี

1. มองว่า “เจ้าผู้ปกครอง” กับรัฐ คืออันหนึ่งอันเดียวกัน

เมื่อพิจารณาในแง่ “เจ้าผู้ปกครอง” กับรัฐ คืออันหนึ่งอันเดียวกัน จะเห็นได้ว่าการใช้อำนาจของตำรวจที่กระทำเพื่อตนเอง ถือเป็นแนวความคิดที่เป็น Machiavellian อย่างแท้จริง เพราะตำรวจถือตนเองว่าเป็น รัฐ การกระทำทุกอย่างจะต้องเป็นไปเพื่อให้ตนเองอยู่รอดและมีความมั่นคงเป็นหลัก

2. มองว่า “เจ้าผู้ปกครอง” คือ คนละส่วนกับรัฐ

เมื่อพิจารณาในแง่ “เจ้าผู้ปกครอง” คือคนละส่วนกับรัฐ จะพบว่าในกรณีนี้เจ้าผู้ปกครอง หรือตำรวจมองว่า องค์กรตำรวจเป็นรัฐที่รองมาจากตนเอง ผลการศึกษาวิจัยจึงแสดงออกมาว่า ตำรวจได้กระทำเพื่อองค์กรตำรวจมาก ต่อจากการกระทำเพื่อตนเอง หรือตำรวจ อาจมองว่า ประเทศชาติคือ รัฐ ที่จะต้องดูแลรักษา คงไว้ซึ่งรัฐ เพราะผลการศึกษาวิจัยการกระทำของตำรวจเพื่อองค์กรตำรวจกับเพื่อประเทศชาติ อยู่ในอัตราที่ใกล้เคียงกัน

วิธีการใช้อำนาจของตำรวจ

การใช้อำนาจเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จของงานมีอยู่มากมายหลายประการ สุดแต่ผู้ปฏิบัติจะเลือกใช้ให้เกิดผลดีกับการกระทำในสถานการณ์นั้น ๆ บางครั้งการใช้วิธีการหนึ่งอาจใช้ได้ผลดี แต่เมื่อนำวิธีการนั้นไปใช้ในอีกสถานการณ์หนึ่ง วิธีการนั้นอาจใช้ไม่ได้ผล หรือไม่อาจใช้ได้ ผู้ที่เลือกใช้วิธีการได้อย่างเหมาะสมเท่านั้นจึงจะกระทำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

วิธีการใช้อำนาจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการมีทั้งการใช้อำนาจในทางที่ดีและในทางที่ไม่ดี หรือไม่ถูกต้อง ในบางครั้งเพื่อให้ได้ผลในทางที่ดี จำต้องใช้วิธีการทั้งดีและไม่ดี สำหรับมาคิอาเวลลีแล้ว เจ้าผู้ปกครองจะต้องรู้จักและสามารถปฏิบัติได้ทั้งสิ่งที่ดีและไม่ดี²⁷ เพียงแต่สิ่งที่เจ้าผู้ปกครองจะต้องคอยระมัดระวังก็คือการรักษาภาพพจน์ของตนเองให้ดีในสายตาประชาชน โดยเจ้าผู้ปกครองจะต้องไม่ยอมให้อะไรที่ไม่ดีเต็มไป

²⁷ ไชยันต์ ไชยพร , “ศาสตร์ของผู้ปกครอง ก้าวกระโดดที่ไม่ไกลจากเพลโตถึงมาคิอาเวลลี”, หน้า 25.

ด้วยคุณธรรม หลุดออกจากปากของตัวเองอย่างเด็ดขาด²⁸ เจ้าผู้ปกครองที่ดีจะต้องเก็บความไม่ดีของคนไว้ให้มิดชิด ไม่ให้ผู้อื่นล่วงรู้ได้ เสมือนกับเป็นมนุษย์พินหน้า ผู้เป็นเจ้าแบ่งบทบาทที่จะสามารถเล่นบทบาทใด ๆ ก็ได้ที่จำเป็น²⁹ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งการใช้อำนาจ คือ การคงอยู่และความสงบสุขของรัฐ

เป็นความจริงที่ว่า การแสวงหาและการได้มาซึ่งอำนาจเป็นสิ่งที่ยาก แต่การรักษาอำนาจที่ได้มานั้นเป็นสิ่งที่ยากยิ่งกว่า การรักษาอำนาจไว้มีวิธีการที่จะรักษาไว้ทั้งที่ดีและไม่ดีเช่นกัน มาคิอาเวลลิลกล่าวไว้ว่า สิ่งจำเป็นสำหรับเจ้าผู้ปกครอง หากเขาปรารถนาจะคงรักษาตนเองไว้ จะต้องเรียนรู้ให้สามารถที่จะไม่ดีได้ และใช้หรือไม่ใช้มันสุดแต่แต่ความจำเป็น³⁰ แต่นี่มิได้หมายความว่า จะชี้แนะให้ เจ้าผู้ปกครอง เป็นผู้ที่ไม่มีคุณธรรมความดีเอาเสียเลย เพียงแต่เพื่อวัตถุประสงค์ในการรักษารัฐเอาไว้แล้ว จำเป็นต้องทำเช่นนั้น เพราะถ้าบุคคลใดไต่ตรองทุกสิ่งทุกอย่างอย่างดี จะพบว่าบางสิ่งบางอย่างซึ่งดูเหมือนว่าเป็นคุณธรรมนั้น หากปฏิบัติตามก็จะเป็นความพินาศของเขา และสิ่ง

²⁸ สมบัติ จันทรวงศ์. เจ้าผู้ปกครอง. (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538), หน้า 243, อ้างถึงใน นิรัตน์ พงษ์สิทธิถาวร. “การศึกษาเปรียบเทียบความคิดทางการเมืองของมาคิอาเวลลิลกับบาททางการเมืองของจอมพล ป. พิบูลย์สงคราม ในช่วง พ.ศ.2475-2487” , หน้า 150.

²⁹ Norman Jacobson. Pride & Solace : The Functions and Limit of Political Theory. (New York and London : 1678) , p. 28, อ้างถึงใน ไชยันต์ ชัยพร, “ ศาสตร์ของผู้ปกครอง : ก้าวกระโดดที่ไม่ไกลจากเพลโตถึงมาคิอาเวลลิล”, หน้า 21.

³⁰ สมบัติ จันทรวงศ์. เจ้าผู้ปกครอง. (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538), หน้า 222, อ้างถึงใน ไชยันต์ ชัยพร , “ ศาสตร์ของผู้ปกครอง ก้าวกระโดดที่ไม่ไกลจากเพลโตถึงมาคิอาเวลลิล”, หน้า 15.

อื่นซึ่งดูเหมือนว่าเป็นความชั่วนั้น หากปฏิบัติตามเขาก็จะสัมฤทธิ์ผลในด้านความมั่นคง และความเป็นอยู่ที่ดี³¹

พิจารณาจากผลการศึกษาวิจัยในประเด็นเรื่องวิธีการใช้อำนาจของตำรวจ จะเห็นได้ว่า ต่อคำถามที่ว่าตำรวจจะใช้อำนาจโดยไม่คำนึงถึงวิธีการที่ใช้ เพื่อรักษาไว้ซึ่งอำนาจ และสถานภาพของตน และ ตำรวจ จะกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้งานสำเร็จ ประชาชนส่วนใหญ่เห็นด้วยว่าตำรวจใช้วิธีการเช่นนั้นจริง กล่าวคือ ประชาชนเห็นว่าตำรวจใช้อำนาจเพื่อให้งานสำเร็จโดยไม่คำนึงว่าวิธีการนั้นถูกต้องหรือไม่ วิธีการที่ไม่ถูกต้องนี้ รวมถึงวิธีการทั้งที่รุนแรงและไม่รุนแรง เช่น การดักฟังความลับส่วนตัวซึ่งถือเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล เป็นต้น

แต่เมื่อถามว่าที่ผ่านมามีตำรวจได้ใช้วิธีการที่ไม่คำนึงถึงศีลธรรมความถูกต้องในบางสถานการณ์หรือไม่ ประชาชนมีความเห็นไปในทางที่ไม่ชัดเจน อยู่ในลักษณะกำกวมไม่แน่ใจ ทั้งนี้มิได้หมายความว่าประชาชนไม่แน่ใจว่าตำรวจได้ใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้องเหล่านั้นหรือไม่ แต่ยังอาจรวมไปถึงประชาชนไม่แน่ใจในวัตถุประสงค์ทางวิธีการใช้อำนาจนั้นว่าได้กระทำเพื่อสิ่งใดกันแน่ ระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนกับผลประโยชน์ของส่วนรวม

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาวินิจฉัยเรื่อง การใช้อำนาจของตำรวจกับแนวความคิดเรื่องอำนาจใน “เจ้า

³¹ สมบัติ จันทรวงศ์ .เจ้าผู้ปกครอง . (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2538), หน้า 222, อ้างใน ไชยันต์ ไชยพร , “ ศาสตร์ของผู้ปกครอง ก้าวกระโดดที่ไม่ไกลจากเพลโตถึงฆาติอาเวลลี”, หน้า 15.

ผู้ปกครอง” ของ มาคิโอเวลลี นี้ เป็นการศึกษาวิจัยเพื่อสอบถามความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อจุดประสงค์และวิธีการในการใช้อำนาจของตำรวจ ว่าได้กระทำไปด้วยจุดประสงค์ใด มีวิธีการที่ถูกต้องหรือไม่ เพียงใด แต่เนื่องจากการศึกษาในระยะเวลานั้นจำกัด ประกอบกับมีข้อจำกัดทางด้านงบประมาณ การศึกษาจึงกระทำได้เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ผลการวิจัยของรายงานการวิจัยฉบับนี้ จึงเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งที่คุณสนใจจะทำการศึกษาวินิจฉัยจะใช้เป็นหลักฐาน เพื่อศึกษาวินิจฉัยถึงข้อมูลที่ยังคงมิได้มีการศึกษา อันได้แก่

1. การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างตำรวจในกรุงเทพมหานครกับตำรวจในต่างจังหวัด เนื่องจากกรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของประเทศที่รวมเอาความเจริญต่างๆไว้ ผู้คนต่างอพยพเข้ามาสู่ตัวเมืองที่เป็นเมืองอุตสาหกรรม สภาพทั่วไปของบุคคลในกรุงเทพมหานคร จัดได้ว่าเป็นคนที่ค่อนข้างมีการศึกษาอยู่ในระดับดี แตกต่างจากในต่างจังหวัดที่ยังไม่เจริญทัดเทียมกรุงเทพมหานคร ประชาชนยังขาดความรู้ทางการศึกษา ประกอบกับยังคงยึดติดในวัฒนธรรมเดิมๆ ดังนั้น การศึกษาเปรียบเทียบการใช้อำนาจของตำรวจในกรุงเทพมหานครกับตำรวจในต่างจังหวัด จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจให้ศึกษาเพิ่มเติม เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชน และทัศนคติต่างๆ ที่มีต่อการทำงานของตำรวจเปรียบเทียบกันระหว่างตำรวจในกรุงเทพมหานคร และตำรวจในต่างจังหวัด

2. การศึกษาเปรียบเทียบการใช้อำนาจระหว่างตำรวจชั้นสัญญาบัตรกับตำรวจชั้นประทวน เนื่องจากหากจะพิจารณาแล้วจะพบว่า ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร จัดเป็นผู้ที่นับได้ว่าเป็นผู้บริหารเบื้องต้นที่ปกครอง ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจชั้นประทวน ทัศนคติ,ความคิดเห็น ตลอดจนความรู้ในเรื่องต่างๆ มีความแตกต่างกัน จึงสมควรจะได้มีการศึกษาเปรียบเทียบเพื่อดูความคิดเห็นต่อการใช้อำนาจของตำรวจชั้นสัญญาบัตรกับตำรวจชั้นประทวน ว่ามีลักษณะที่เหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร เพียงใด หรือไม่

3. การศึกษาเปรียบเทียบการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจสายงานต่างๆ ในแต่ละสถานีตำรวจ อันประกอบไปด้วย สายงานป้องกันปราบปราม (เจ้าหน้าที่สายตรวจ), สายงานจราจร, สายงานสอบสวน, สายงานสืบสวน และ งานธุรการ เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจในแต่ละสายงาน มีความแตกต่างกันในด้านการปฏิบัติ เช่น งานสายตรวจ เป็นงานที่ต้องปฏิบัติหน้าที่พบปะประชาชนตามสถานที่ต่างๆ เพื่อป้องกันเหตุมิให้เกิดขึ้น งานสืบสวนเป็นงานที่ต้องสืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิด โดยแต่งกายนอกเครื่องแบบ งานจราจรเป็นงานที่ต้องพบปะประชาชนผู้ใช้รถใช้ถนนสัญจรอยู่เป็นประจำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมักมีการร้องเรียนหรือพุดถึงกันอยู่เป็นประจำว่าเจ้าหน้าที่จราจร ปฏิบัติหน้าที่บกพร่องหรือละเมิดต่อกฎหมาย

4. การศึกษาเปรียบเทียบการใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจในสังกัดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิด ทั้งนี้หน่วยงานของตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ในการป้องกันปราบปรามอาชญากรรม สืบสวนจับกุมผู้กระทำความผิด ประกอบด้วยหน่วยงานหลักๆ ได้แก่ กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง, กองบัญชาการตำรวจนครบาล, กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค 1-9 และ กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด การใช้อำนาจและการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจในแต่ละสังกัดจึงเป็นสิ่งที่น่าศึกษาพิจารณาถึงการปฏิบัติดังกล่าวว่าเป็นไปประการใด มีข้อแตกต่างหรือเหมือนกันหรือไม่ เพียงใด กับทั้งควรจักได้ศึกษาว่า ประชาชนชื่นชอบการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจหน่วยงานใด เพราะเหตุใด เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนางานตำรวจให้เป็นที่พึงพอใจของประชาชน และเกิดประโยชน์แก่ประเทศชาติมากที่สุด

5. การศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบการใช้อำนาจของตำรวจ ว่าเข้าไปมีส่วนร่วมได้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด แม้ว่าในปัจจุบันกรมตำรวจได้เปลี่ยนเป็นสำนักงานตำรวจแห่งชาติ กับทั้งมีคณะกรรมการกำกับดูแลตรวจสอบการทำงาน of ตำรวจประจำจังหวัดต่างๆ แล้ว หากแต่ควรจะต้องมีการตรวจสอบต่อไปว่า

ตัวแทนของประชาชนที่เข้าไปอยู่ในคณะกรรมการดังกล่าว มีส่วนร่วมในการตรวจสอบ การปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจได้มากน้อยเพียงใด หรือ เมื่อตรวจสอบแล้วสามารถ พิจารณาดำเนินการกับเจ้าหน้าที่ตำรวจที่กระทำผิดได้มากน้อยเพียงใด รวมตลอดถึงการ ตรวจสอบโดยตรงจากประชาชนทั่วไป ว่าสามารถตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของ ตำรวจว่าเป็นไปโดยความถูกต้อง เพื่อความสงบสุขของส่วนรวมมากน้อยเพียงใด และมี มาตรการดำเนินการอย่างไร เมื่อประชาชนพบว่าการปฏิบัติหน้าที่ของตำรวจมิได้เป็นไป อย่างถูกต้องเพื่อประโยชน์ของสังคมส่วนรวม